

TV3 emet avui el documental de Joan López Lloret 'L'Hospitalet, simfonia d'una ciutat', que posa imatges al ressorgir de la població

El despertar de la ciutat dormitori

Bernat Salvà
BARCELONA

El 1948 l'Hospitalet tenia 64.289 habitants i molts camps de conreu. El 1968 ja sumava 198.448 habitants i ja era el que se'n diu una "ciutat dormitori", amb un entramat urbanístic construït amb el desgavell propi del *desarrollismo* franquista. Ara en té més de 274.000 i encara arrossega molts problemes, però, com somia un dels entrevistats del documental *L'Hospitalet, simfonia d'una ciutat*, sembla que la ciutat dormitori es desperta". TV3 emet aquestanit en el programa *Sense ficció* (23.10 h) el documental dirigit per Joan López Lloret.

El títol ret homenatge a la pel·lícula *Berlín, simfonia d'una ciutat* (Walter Ruttmann, 1927) i intenta captar, amb una mica més d'una hora de metratge, el moment de grans transformacions que viu la ciutat: hi ha un pla per cobrir les vies de tren que la divideixen, les fàbriques han estat abandonades, diversos artistes s'han instal·lat en el que s'anomena un "districte cultural", s'hi

El barri de Bellvitge de l'Hospitalet, exemple del desgavell del 'desarrollismo' ■ FRAME ZERO

construeixen nous edificis...

Joan López Lloret (Barcelona, 1969), director de documentals com ara *Hermanos Oligor* i *Encants: diari d'un trasllat*, explica en una entrevista a El Punt Avui que el projecte neix d'una iniciativa

seva "juntament amb la productora i Meri Collazos Solà, la coguionista", que és la seva "parella i va viure a Baltimore en el moment de transformació de la ciutat". Van detectar similituds amb el que passava a l'Hospitalet: "Una ciutat molt complexa, amb les

onades d'immigració que hi ha hagut al llarg dels anys, el desordre urbanístic... Ens van venir ganes de fer alguna cosa."

Fer el retrat d'una ciutat en moviment no és una tasca fàcil: "Fa cinc anys vam rodar les primeres coses i ja hi havia aprovat el

pla per cobrir les vies, però encara no s'ha posat en marxa. Hem fet servir bastant les imatges de dron per retratar aquesta partició de la ciutat." Les vies que divideixen la ciutat són tota una metàfora: "Hi ha barreres culturals i socials fortes, les vies han marcat la distribució dels barris de l'Hospitalet. Els barris han anat creixent amb aquestes condicions i de vegades hi ha poca relació entre la part de dalt i la part de baix de la ciutat."

Artistes i gentrificació

Joan López Lloret retrata tota una sèrie d'artistes que s'han instal·lat en antigues fàbriques abandonades. Amb el suport de l'Ajuntament de l'Ajuntament de l'Hospitalet, està sorgint un districte cultural, semblant als que hi ha a Brooklyn o Mont-real. "El procés el fa atractiu, a l'Ajuntament li agrada la idea de tenir artistes a la ciutat perquè és una cara amable d'una ciutat dormitori, però això fa que les immobiliàries s'interessin per construir-hi i comencen a pujar els preus. Està passant a molts territoris del món." ■

Doble cita de jornades per a professionals

L.L.
BARCELONA

Entre el 16 i el 19 de novembre tindrà lloc la primera edició de Culturopolis - Jornades Internacionals pels Drets Culturals. L'organització d'aquestes jornades, a càrrec de l'Ajuntament de Barcelo-

na, s'inscriu en el desenvolupament del Pla de Drets Culturals, marc conceptual, polític i estratègic per reconèixer i eixamplar els drets culturals a la ciutat.

Culturopolis es planteja com una trobada per reflexionar i debatre sobre els drets culturals, per pensar com es concreten i per

imaginar i trobar mecanismes que els impulsin i els garanteixin.

Les jornades, que tindran lloc a les sales Paral·lel 62 i El Molino, tindran la participació de 40 ponents generals, 55 ponents al congrés acadèmic i més de 600 participants inscrits, en força casos,

amb alts càrrec de responsabilitat en comissions internacionals com ara l'ONU, la Comissió Europea, la Unesco...

Les activitats es reparteixen en set taules de debat, 11 taules de ponències i debats acadèmics, quatre blocs de presentació de projectes, 36 projectes de bones pràctiques internacionals, 12 espectacles i activitats culturals i cinc tallers participatius.

El PEN i el Flic, junts

Paral·lelament, els dies 17, 18 i 19 de novembre tindran lloc les jornades Flic-

pro, que inicien una col·laboració entre el PEN Català i el Flic (Festival de literatura i art infantil i juvenil), amb xerrades, conferències, entrevistes, tallers, premis, etcètera, per a professionals i per a amants de la literatura.

Hi participaran especialistes com ara Montse Ayats, Laura Huerga, Júlia Baena, Joaquim Carbó, Tina Vallès, Leticia Costas i Ana Pessoa per parlar de temes com ara *Feminisme, ecologia, diversitat, censura, El repte d'escriure per a nens i joves* i *La creació com a eina de mediació*. ■

Crítica teatre

Jordi Bordes

Alegres 'vídues'

Concurso de malos talentos

Companyia: José y sus Hermanas
Dijous 10 de novembre (fins al 4 de desembre) T. Lliure de Gràcia

Hi ha una disfunció generacional a la cartellera actual, similar al cas científic de les granotes: diuen que si l'amfibi és dins d'una bassa artificial i aquesta apuja la temperatura gradualment, l'animal acaba bullint. En canvi, si prova d'entrar quan ja està calenta, l'amfibi surt rebotant i salva la pell: *Concurso de malos talentos* retrata la contradicció de voler ser artista però provar de salvar la pell. Per això, en aquest muntatge reconeixen que cal anar abaixant les expectatives per ser més feliços i executen una coreografia bestial, de concert *massmedia* amb el patetisme d'uns pectorals musculats.

Són José y sus Hermanas però es van matant a cada nou muntatge (sempre bilingüe), amb un quadre lúcid i divertit. Per això tenen un cert aire d'alegres vídues d'en José. Segeixen buscant com referenciar-se: han eliminat el desplegament de *cinema live* d'*Explore el jardín de los Cárpatos* i també es distancien de les referències històriques (*Arma de construcción masiva*). Si al primer muntatge escrivien els seus eslògans amb cartons trets dels contenidors (*Los bancos regalan sandwicheras y chorizos*), ara tenen unes banderes que recorden els domasos de les processons amb les citacions que dialoguen, o no; que esquitxen els Tiktoks, i els Instagrams generacionals. És un joc teatral molt ben executat, carregat d'intuïció, equilibrat entre les cinc components. Amb moltes més capes de la que, aparentment, es veu. En aquest aiguabarreig respiren un bilingüisme estructural, una hibridació natural, gens forçada. Que fa riure amb l'esclat de la gralla i que diverteix amb el repic militar. ■